

Nogle skoler og private iværksættere har allerede i dag opsøgende arbejde over for forældre, som man frygter vil fravælge den lokale folkeskole på grund af betæneligheder ved antallet af tosprogede. Jeg tror, at den bedste måde, man kan støtte sådanne initiativer på, er ved at opsamle erfaringer og informere om, hvad der virker. Derfor har regeringen besluttet at afsætte penge til at finansiere et sådant informationsarbejde, så vi kan få spredt den gode praksis.

Jeg deler altså den bekymring for integrationen, som kommer til udtryk i forslaget. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der skal sættes ind i tide. Men regeringen har altså gjort det, som her er nævnt.

Vi kan ikke tilslutte os forslaget, som det ligger, da vi synes, det har en række svagheder, som jeg også har nævnt. Der er problemer med incitamentsstrukturen, der er for stor vægt på ensartede centrale løsninger, og der er for lidt lokalt råderum, men jeg er glad for, at forslaget viser, at Socialdemokratiet tager integrationsproblematikken alvorligt, og jeg glæder mig til at indgå i yderligere drøftelser og et samarbejde om, hvordan folkeskolen bedst muligt kan være med til at løfte den tunge integrationsopgave, der ligger foran os. For vi skal hele tiden huske, at det problem, vi behandler her, er et problem, der vokser. Antallet af 16-19-årige med anden etnisk baggrund vil tredobles de næste 10 år.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ministeren sagde, hvilket Det Radikale Venstre er meget enig i, at det er afgørende, at der anlægges pædagogiske kriterier og ikke etniske kriterier, men ved en anden lejlighed har ministeren, nemlig over for Politiken den 15. maj 2005, udtalt:

»Vi er nødt til at se i øjnene, at det er ikke danskernes børn, som skaber dette problem. Det er de tosprogedes børn, som er problemet, og derfor er det også mere rimeligt, at det er dem, som flytter sig.«

Skal man forstå det sådan, at ministeren mener, at danske elever pr. definition ingen pædagogiske sprogmæssige problemer har, og at man omvendt, hvis man er tosproget, efter ministerens opfattelse pr. definition har sproglige vanskeligheder, som kræver pædagogiske tiltag?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er glad for spørgsmålet, for det er en rigtig Politikenhistorie. Det, som hr. Morten Østergaard her nævner, er et udpluk fra et interview, som Politiken selvfølgelig sætter op og trykker med spærrede typer som overskrift på hele artiklen.

Jeg har ikke en båndudskrift, men jeg har ved enhver lejlighed understreget og gjorde det jo også her i min tale, at vi ikke anlægger etniske kriterier. Det handler om, hvem der har behov for særlig pædagogisk indsats, når det gælder sprogdudvikling. Der er masser af indvandrerbørn, som taler udmærket dansk. Vi anlægger ikke etniske kriterier.

Jeg har besvaret spørgsmålet i et læserbrev i Politiken, og jeg håber, det bliver optaget, og nu har jeg så gentaget det her.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Men det vil så sige, at da ministeren – det kan så muligvis også være forkert, men det kan vi jo få afkræftet – lægger op til, at busing, som det bliver kaldt, er en udmærket idé, så mener ministeren, at det gælder alle, der måtte have pædagogiske problemer, uanset om de har en tosproget eller en monosproget baggrund.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet opstår ikke i min begrebsverden, for jeg er imod busing. Det er jo heldigvis sådan, at indvandrer- og flygtningeforældre næsten altid er meget optagede af, at deres børn lærer noget i skolen, og derfor behøver vi ikke tvangsmidler.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kvitterer for de bemærkninger fra – jeg var lige ved at sige integrationsministeren – undervisningsministeren. Ministeren giver jo udtryk for, at der er nogle kommuner, der har en meget stor andel af elever med tosproget baggrund, og at det i sig selv er et problem. Vil ministeren ikke give mig ret i, at de seneste undersøgelser, som jo netop også skabte en masse debat, som jeg tror, at både regeringen og også undervisningsministeren deltog i, jo netop handlede om, at storbykommuner beklagede sig over, at når de elever, der havde gået i de små kommuners sko-